

פנייה דחופה ללשכת היועצת המשפטית לממשלה – בקשת התערבות, הגשת תלונה מוסדית ודרישה לנקיטת הליכים בגין חשד מובהק להתעללות בחסרי ישע

אל: לשכת היועצת המשפטית לממשלה

משרד המשפטים, ירושלים

הנדון:

בקשה בהולה לנקיטת הליכים, בדיקת כשל מוסדי מורכב, ניגוד עניינים מבני וחשד מובהק להתעללות ונישול רכושי כלפי קשישים וחסרי ישע

הקשר דיוני פתוח במערכת: תמ"ש 80384-01-19 (בית המשפט לענייני משפחה, שלוחת תל אביב)

הפונה (המבקש): זאב קביאטקובסקי (בעל תעודת סיעודי / שותף ובעל זכויות בנכס)

החסוי (אחיו של הפונה): חי פרח [ת"ז]

1. מבוא והצפת הכשל המערכתי: חציית קווים אדומים

הריני להביא בפני היועצת המשפטית לממשלה, כראש מערכת התביעה והאכיפה הכללית וכמופקדת על שלטון החוק, דרישה בהולה לנקיטת הליכים ובדיקה נוקבת בעניינו של כשל מערכתי מוסדי חסר תקדים. במקרה דנא נחצו כל הקווים האדומים האפשריים, תוך רמיסה מתמשכת ומכוונת של חוקי המגן של מדינת ישראל.

הפונה מודע היטב למורכבות המוסדית ולמצב העדין שבו נמצא מוסד היועצת המשפטית לממשלה אל מול מערכת המשפט, ולרצון המובן להימנע מעימותים בין-מוסדיים. עם זאת, עוצמת אי-החוקיות, עצימת העיניים המכוונת והפקרת הקניין המתוארות להלן אינן מאפשרות עוד שתיקה פסיבית. מדובר בחובה חוקתית ומוסרית מהדרגה הראשונה להגן על מי שאינם יכולים להגן על עצמם.

2. שורש אי-החוקיות המנהלית: מחדל סעיף 47 וגזילת רכוש רשום בטאבו (המפקח לשעבר יובל וסרקרוג)

- שורש מסכת הנישול הרכושי החל בתיק מקרקעין 100/12, אשר נוהל בשעתו בפני המפקח על רישום מקרקעין דאז (וכיום שופט פעיל באותו מחוז) מר יובל וסרקרוג. במסגרת הליך פגום זה, בוצע אקט חסר תקדים של גזילת קניין פרטי ונישול זכויות משפחה של קשישים, הורינו המנוחים ז"ל, ניצולי שואה שעבדו עשרות שנים עבודת פרך, מרכוש פרטי שהיה רשום כחוק על שמם בטאבו במשך למעלה מ-60 שנה.
- המפקח דאז וסרקרוג פעל בחריגה קיצונית מסמכותו והפר ברגל גסה את חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, המגן על הקניין הפרטי מפני פגיעה שרירותית של שלטון. בנוסף, המפקח התעלם לחלוטין מכך שהנכס הפרטי שייך לאחי, חי פרח, אדם חסר ישע, נכה בשיעור 100% ובעל לקות קוגניטיבית מורכבת. כתוצאה מפסק הדין הפסול של המפקח, אחי החסוי נאלץ לעזוב את ביתו המוגן בגלל

הפיכת הכניסה הפרטית שלו למעבר ציבורי והצבת מטרדים בלתי נסבלים (פחי אשפה של בניין משותף) בתוך שטחו הפרטי.

- **חובת הצגת סעיף החוק שהופר:** על פי הוראותיו המנדטוריות, החד-משמעיות והקשיחות של **סעיף 47 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962** (בנוסחו בזמן אמת בשנים 2012–2014), תאגיד האפוטרופסות ומייצגיו **אינם מוסמכים** לוותר, להתפשר, או להסכים לכל פגיעה, שינוי או הגבלה על זכויות מקרקעין של חסוי – ללא קבלת אישור מראש ובכתב מבית המשפט לענייני משפחה. תאגיד "קרן החסויים" ומשרד עורכי הדין ריינפלד בחרו במכוון שלא להתגונן והפקירו את זכויות החסוי. המפקח וסרקרוג נתן פסק דין פוגעני המכשיר את הפגיעה הקניינית ואת נישול המשפחה, מבלי שהוצג בפניו אישור תנאי-הסף החוקי של סעיף 47. בהתאם **לסעיף 7 לחוק הכשרות המשפטית**, לפעולה מרושלת זו שנעשתה בחוסר סמכות ובניגוד לחוק חקוק אין כל תוקף, והיא בטלה ומבוטלת מעיקרה (Void).

3. הכשרת המחטף הפיננסי ויחסים סימביוטיים (השופטת אסתר זיטנסקי)

השופטת אסתר זיטנסקי מנהלת את תיק תמ"ש 19-01-80384 באופן חד-צדדי ומובהק, תוך התעלמות מופגנת ועקבית ממספר רב של בקשות וראיות חותכות שהוגשו בפניה המעידות על התרמית ההיסטורית. נוצר חשש ממשי לקיומה של מערכת יחסים סימביוטית מוסדית, במסגרתה הערכאה השיפוטית מאמצת באופן עיוור ואוטומטי את הדוחות והחישובים המופרכים של הקרן ומשרד ריינפלד, כדי להגן על מחדלי העבר בתיק 100/12 ולמנוע את חשיפת היעדר האישורים החוקיים.

השופטת אילצה וכפתה את מכירת החנות המשפחתית – נכס שנרכש בעבודת פרך על ידי הורינו, ניצולי שואה, ונועד לשמש כעוגן פנסיוני וביטחון סוציאלי מוגן עבור אחי החסוי ועבורי – וכל זאת ללא כל נחיצות כלכלית אמיתית, תוך גרימת הפסד כספי ניכר ותשלום תמוה של 50,000 ש"ח לב"כ הקרן בגין "מכירת סרק" המעורר סלידה עמוקה.

יתרה מכך, במסגרת החלטת בית המשפט מיום 28.09.2026 הנוגעת ליתרת הכספים, נסללה הדרך לקבלת דו"ח כספי דורסני של הכונס. הדו"ח מציג דרישת חוב פיקטיבית ושקרית של דמי שכירות למשך 15 שנה – דרישה החסומה לחלוטין מכוח חוק ההתיישנות, תשי"ח-1958. מטרת ה"חוב" המומצא היא לבלוע במרמה את יתרת הכספים המגיעים לי כחוק מחלקי בנקס, תוך השמטה זדונית של מאות אלפי שקלים ששילמתי מכיסי לאורך השנים לשמירת ותחזוקת הנכס, ותוך התעלמות מוחלטת מאובדן כושר ההשתכרות שלי ועלות הזמן שנגזל ממני עקב הצורך לטפל באחי הסיעודי בבת ים לעיתים תכופות, בזמן שהקרן הפקירה אותו לחלוטין. אני שאר בשר יחיד.

4. עילת תלונה מרכזית: חשד מובהק לעבירת התעללות בחסרי ישע ועושק קניין של דור ניצולי השואה

- מסכת האירועים המתוארת אינה מהווה סכסוך אזרחי שגרתי, אלא עולה כדי חשד מובהק לעבירות פליליות ומנהליות חמורות של התעללות כלכלית, רכושית ונפשית ממוסדת באדם מוחלש וחלוש נפש ובמשפחתו. חוק העונשין, תשל"ב-1977, קובע עונשים מחמירים בגין פגיעה, עושק והתעללות בחסרי ישע.
- מדובר בנישול מכוון של רכוש פרטי היסטורי שנרכש בדם וביזע על ידי הורים ניצולי שואה, אשר כל מטרתם הייתה להבטיח את עתידם הכלכלי והפנסיוני של ילדיהם. כאשר תאגיד אפוטרופסות ומשרד עורכי הדין, האמורים לשמש כנאמנים וכשומרי סף, מנצלים את כוחם המנהלי כדי לייצר חובות מומצאים, להשמיט הוצאות מחיה מוכחות, ולנשל חסר ישע ואח סיעודי מרכושם הפנסיוני היחיד בחסות עצימת עיניים שיפוטית – מדובר בהפרה דורסנית של חוקי המגן הפליליים והאזרחיים של המדינה.

5. הסעדים וההליכים המתבקשים מהיועצת המשפטית לממשלה

לאור חומרת הדברים וחציית הקווים האדומים, הריני דורש מלשכתך:

1. **הוראה דחופה לאפוטרופוס הכללי:** להורות להנהלת האפוטרופוס הכללי להתייצב באופן מיידי בתיק תמ"ש 80384-01-19 בתל אביב, ולפעול להקפאה מנהלית של חלוקת הכספים ועיכוב הדו"ח הכספי של הכנס עד לתום בירור מקיף.
2. **פתיחה בבדיקה פלילית ומנהלית:** להורות לגופי החקירה המוסמכים לפתוח בבדיקת ההיבטים הפליליים והאתיים של ניהול הליכי מקרקעין נטולי כשרות משפטית (היעדר סעיף 47) על ידי תאגיד קרן החסויים, משרד ריינפלד, והכשרתם על ידי גורמי המקרקעין והשיפוט.
3. **דרישת דיווח פנימי:** לדרוש מהנהלת בתי המשפט ומהאפוטרופוס הכללי דיווח בהול על נסיבות הפקרת זכויות הקניין של החסוי לאורך 15 השנים האחרונות.

המשפחה שילמה מחיר בריאותי, נפשי וכלכלי כבד מנשוא על מחדלי שומרי הסף. הגיעה העת שהדרג המשפטי הבכיר ביותר במדינה יתערב כדי לעצור את העוול הממוסד.

*הערה - אני אישית חליתי כתוצאה מהמצב הלחץ המתמשך, והפכתי סיעודי

בברכה, בצפייה נחרצת לעשיית צדק,

זאב קביאטקובסקי

מספר טלפון:

כתובת דוא"ל: